

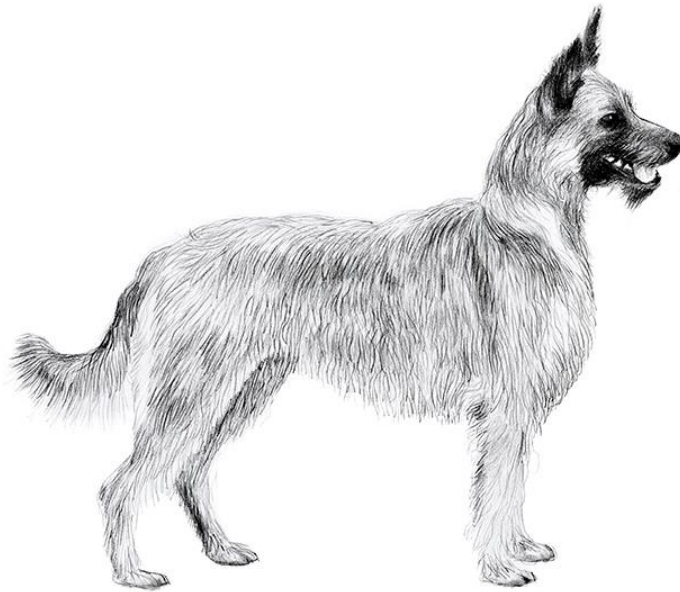
Gruppe: 1

FCI rasenr: 171

FCI dato: 22.03.2002

NKK dato: 06.03.2014

BOUVIER DES ARDENNES

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 1
FCIs RASENR.: 171
Original 22.03.2002

RASEBESKRIVELSE FOR **BOUVIER DES ARDENNES**

Bruksområde: Gjeterhund for storfe

Kort historikk:

Den har alltid blitt kalt kuhunden i de belgiske Ardenner og har blitt avlet fram for sin anvendelse. Den har blitt kalt så fordi den ble brukt til å vokte og drive kveg i regionen. De harde klimaet, det harde arbeidet, det vanskelige terrenget og fattigdommen i regionen har vært med på å prege typen.

Bare de mest hardføre og hardtarbeidende ble beholdt for å drive flokkene som vanligvis besto av melkekyr og sauer, men også av griser og hester på 1800-tallet.

Fra det 19.århundre ble de også brukt til å spore rådyr og villsvin, og i de to Verdenskrigene ble de brukt av krypskyttere.

Ved slutten av det 19.århundre så denne kugjeteren ut som en fårehund med rufsete pels, men kraftigere, større og skarpere. På belgiske hundeutstillinger ble det åpnet klasser for kugjeterer som et eksperiment for å forsøke å etablere typelike hunder. 27.april 1903, på utstilling i Liege, oppdaget Professor Reul det første eksemplar av idell type kugjeter. I 1913 ble raseklubben stiftet og en standard ble skrevet. Den ble først akseptert i Belgia i 1923 og av FCI i 1963.

Da antallet gårdsbruk gikk ned i Ardennerne og antallet melkekyr også, førte det til en nedgang i antallet arbeidende hunder.

Ca i 1985 ble noen få overlevende, mer eller mindre typiske bouvier des ardennes oppdaget. Oppdrettere begynte rundt 1990 å forsøke produsere hunder som stemte bedre med standarden ut fra disse hundene funnet i Ardennerne. Merkelig nok var det nord i landet at noen få gjeterer som lot seg imponere av hvordan disse hunden kunne drive kvegflokker, begynte et avlsprogram, basert på hunden innført til distriktet rundt 1930. Det var først i 1996 at denne blodslinjen ble oppdaget av offisielle autoriteter.

**Opprinnelsesland/
hjemland:**

Belgia

Helhetsinntrykk

Robust hund av middels størrelse uten noen hensyntaken til eleganse. Kort og kraftig med kraftigere benstamme enn størrelsen skulle tilsi, og et kraftig hode.

Adjektivene kort, kompakt og muskuløs beskriver den best.

Pelsen er hard og bustet, bortsett fra på hodet hvor den er noe kortere og flat. Skjegg og barter gir et strengt uttrykk. Skal bedømmes frittstående, naturlig, uten fysisk kontakt med handleren, og uten å bli stilt opp.

**Viktige
proporsjoner:**

Kroppslengden målt fra brystbensspissen til sittebensknuten like lang som mankehøyden.
Brystdybden er halve mankehøyden.
Hodet er relativt kort, snutepartiet tydelig kortere enn skallen, som er litt lengre enn bred.

**Adferd/
temperament:**

Utholdende og energisk, leken, nysgjerrig, bevegelig og sosial. Viktigste kjennetegn er dens tilpasningsdyktighet, - den føler seg vel til rette i alle situasjoner. Den er sta og ekstremt modig når det gjelder å forsvare sine eiere, deres eiendeler og område.

Hode:

Kraftig, ganske kort.

Skalle:

Bred og flat, overlinjen parallell med snutepartiets. Pannefure og knakkeknøl er så godt som usynlige. Øyenbrynsbuer blir understreket av buskete øyenbryn. Ikke framtrædende kinnbensbuer.

Stopp:

Tydelig, men ikke overdrevent.

Nesebrusk:

Bred, alltid sort.

Snuteparti:

Bredt, tykk og godt utfylt under øynene. Tydelig kortere enn skallen. Utstyrt med strittende pels som dekker indre øyekrok. Snutepartiets sider og kinnene danner en sammenhengende linje.

Lepper:

Tynne, stramme, alltid med sorte kanter. Ikke slapp munnvik. Over- og underleppen, underkjeven og haken er alle utstyrt med 5-6 cm lang pels som danner et lite skjegg og barter.

Kjever/tenner:

Kraftige kjever. Fullt tannsett. Mangel av 2 P1 er akseptabelt, og M3 regnes ikke med. Fortennene står i en åpen buet saksebitt. Tangbitt (med kontakt mellom tennene) godtas uten å være foretrukket. Munnhulen må være så mørkt pigmentert som mulig.

Kinn:

Flate, men muskuløse.

Øyne:

Middels store, ikke for vidt plasserte, lett ovale, verken runde eller utstående, så mørke som mulig. Sorte øyelokksrender,

ikke hengende.

Ører: Ukupert. Høyt ansatt, trekantede, ganske små. Hvis trukket framover skal ikke tippet nå lengre enn til ytre øyekrok. Ståører som står rett opp foretrekkes. Rette ører med øretipper som faller forover eller halvt stående ører som er foldet utover er like akseptabelt.

Hals: Kraftig, muskuløs, med god rekkevidde, relativt sylindrisk, lett buet, båret tilstrekkelig høyt, uten løs halshud.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftig benstamme. Muskuløs, rette sett i alle vinkler, parallelle sett forfra.

Skulder: Ganske lang og skråstilt med tykk muskulatur.. Skulderblad og overarm danner en vinkel på ca 110grader.

Overarm: Lang, muskuløs.

Albue: Fast, peker hverken inn- eller utover.

Underarm: Rett, kraftig.

Mellomhånd: Veldefinert ledd, med kraftig, lett skråstilt, kort mellomhånd.

Poter: Runde, godt knyttede, buede tær, tykke, elastiske tredeputer, kraftige, mørke klør.

Kropp: Kraftfull, men ikke tung, ribbena buet heller enn flate. Kort.

Overlinje: Vannrett, bred, kraftig og stram.

Manke: Lett uttalt.

Rygg: Muskuløs og godt understøttet. Fleksibel uten å virke svak.

Lend: Kort, bred, muskuløs, ganske flat på tvers.

Kryss: Bredt, lett skrånende, men fortrinnsvis flatt.

Bryst: Bredt, når til albuen, med godt buede ribben, særlig i øvre tredel. Undersiden av brystkassen skal være lett avrundet. Sett forfra er brystet ganske bredt.

Underlinje: Buken ganske utfylt, lite opptrukket.

Hale: De fleste har kort hale, ganske mange er født helt uten hale. Tykk og høyt ansatt.

Kort hale: følger overlinjen
I land hvor kupering er forbudt er halen naturlig.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftfulle, muskuløse med moderat vinkling. Parallele sett bakfra. Sett i profil skal poten være plassert rett bak en loddrett linje fra sittebensknuten.

Overlår: Meget muskuløse med tydelige muskler.

Underlår: Moderat lange, meget muskuløse.

Haser: Lave, senete, brede.

Poter: Som forpotene.

Bevegelser:

Parallele, på linje med kroppen, ikke krabbing. Et raskt, fritt skritt og et livlig trav er de vanligste gangartene. Ikke vanligvis en galloppør, men den kan snurre rundt på et øyeblikk, i alle gangarter og farter. Travet er markdekkende, jevnt og med utmerket skyv fra bakparten. Holder rygglinjen godt i bevegelse. Ikke passgang. En aktiv hund som sjelden er stille. Når den er løs vil den, pga sin evne til å drive kveg, ofte følge eieren i svevende halvsirkler.

Pels:

Hud: Tettsittende, uten rynker, men myk. Leppe- og øyelokksreuder er alltid godt pigmentert.

Hårlag: Pelsen muliggjør at hunden lever utendørs for å vokte og drive flokken, uansett klimatiske forhold. Dekkpelsen er hard, tørr, grov og bustet, ca 6 m lang over hele kroppen, men kortere og flatere på skallen, selv med øyenbryn. Pelsen skal danne et lite skjegg, ca 5-6 cm langt som skjuler indre øyekrok, og barter. Forbena er dekket med kortere, tørr pels, litt bustet, noe som gir et sylindrisk inntrykk, med kortere frynser bak på lemmene. Baksiden av lårene har lengre pels som danner bukser. Utsiden av ørene er dekket med mykt, rett, kort pels med ett og annet lengre hår. Ørekanalen er beskyttet av lang pels som går over i pelsen rundt kragen og gir inntrykk av å være gredd bakover. Svært kort pels mellom tredeputene.

Underullen er svært tett uansett årstid, ekstra rikelig om vinteren for å beskytte hunden mot ekstreme værforhold. Underull også på lemmene. Omtrent halve lengden av dekkpelsen.

Farge: Alle farger tillatt, unntatt hvitt. Fargen på underullen varierer i hht fargen på dekkpelsen. En hvit flekk i brystet eller på tåspissene er tillatt, men ikke ønskelig. Pelsen består ofte av en blanding av grå, sorte og fawn hår; grå pels varierer fra lys grå til mørk grå; brunaktig, rød eller stråfarget.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: 56 - 62 cm
Tisper: 52 - 56 cm.
Toleranse +/- 1 cm

Vekt: Hannhunder: 28 - 35 kg
tisper: 22 - 28 kg

Feil: Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd og dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

- Helhetsinntrykk: for tung, for elegant, for høy på beina
- Hode: dårlige proporsjoner, manglende parallellitet, for svakt snuteparti, for lite eller for mye skjegg og barter, romersk snuteparti (konveks) for mye stopp, for lite stopp, rund skalle.
- Tenner: dårlig plasserte fortenner, manglende fortenner, mangler en P2, eller en P3.
- Øyne: lyse, runde, utstående, innsunkne
- Ører: for brede ved roten, lavt ansatte, runde tipper, ikke rett oppstående
- Hals: slank, lang, tykk
- Overlinje: svak, lang og smal rygg og/eller lend, nedsunket eller karpene
- Brystkasse: ikke dyp nok, underlinjen ikke rundet i tverrsnitt for smal.
- Hale: for lavt ansatt, båret for høyt, klemt inn, med krok eller båret til siden.
- Bevegelser: trange, ikke nok skyv fra bakparten, korte steg, hackney
- Pels: ikke grov nok, flat, for korte øyebryn, skjegg og barter eller for lange, for lang pels på skallen, lemmer med for mye eller for lite beheng, beheng på lang hale. Ikke tett nok underull, eller for kort eller for lang.
- Farge: for mye hvitt på bryst og poter.
- Temperament: sky, dorsk.

Diskvalifiserende feil:

- Temperament: Aggressiv eller nervøs
- Helhetsinntrykk: manglete type
- Nesebrusk, lepper, øyelokk: manglende pigment
- Tenner og bitt: Over- eller underbitt, omvendt saksebitt, skjevt bitt, manglende P4, en molar (M1 eller M2, ikke

medregnet M3) en P3 sammen med en annen tann, eller totalt 3 manglende tenner eller mer.

- Øyne: gule, blå, vilt uttrykk
- Ører: kuperte eller flatt mot kinnet
- Hale: Hengende piskehale eller krøllhale
- Pels: all trimming. Lang eller svært kort pels; helt rett eller krøllet; ullen eller silkeaktig; manglende øyebryn, skjegg og barter eller så mye at det dekker øyene helt og til og med hodets fasong; manglende underull
- Farge: hvit pels eller hvitt andre steder enn som brystfleck og på tærne.
- Størrelse: utenfor standarden
- Alle hunder som viser tegn på fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet eller viser unormal oppførsel skal diskvalifiseres.

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

* ifølge norsk lov er kupering av ører og hale og fjerning av sporer ikke tillatt.

Bare funksjonelle og klinisk friske hunder med rasetypisk bygning skal brukes i avlen.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Norsk Kennel Klub, 06.03.2014